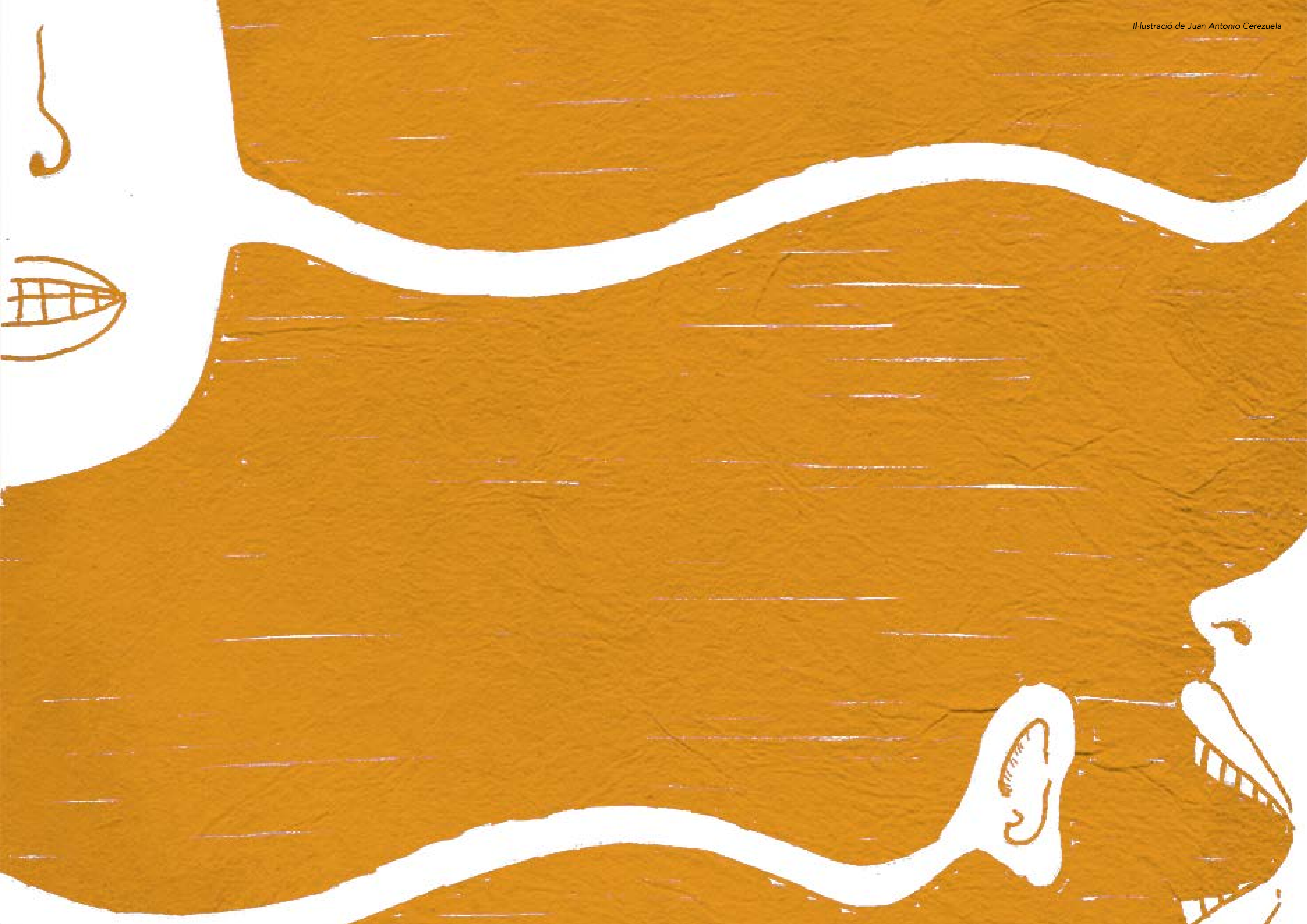

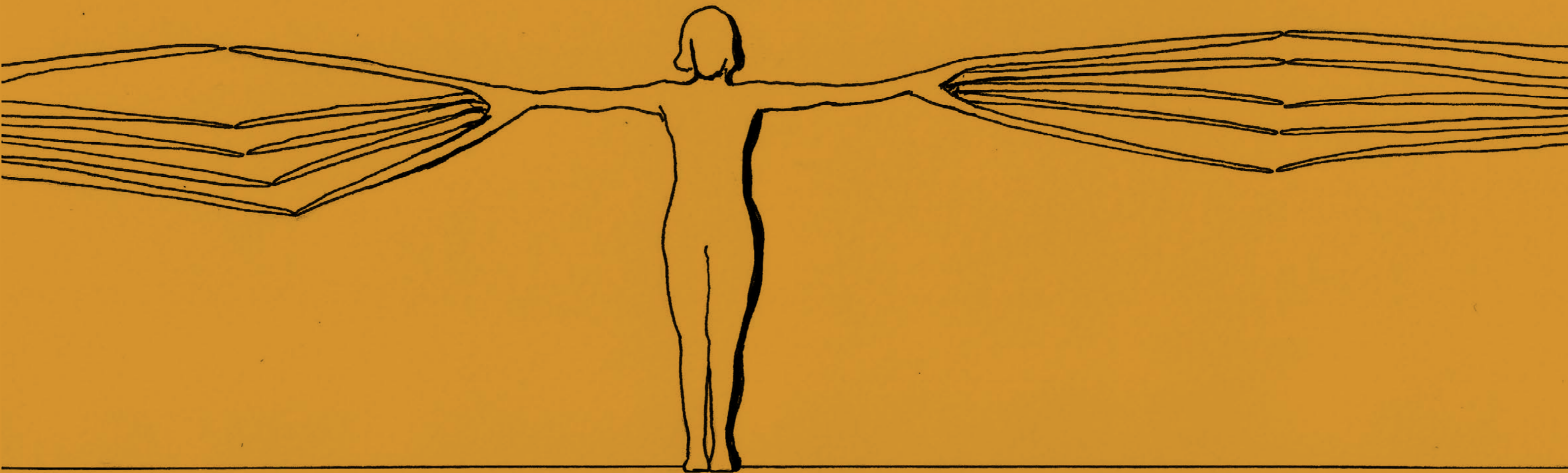

estiraments cap al social

El **pas[2]** suposa l'**estirament cap a altres cossos**. Una vegada situats i trobats, els cossos necessiten apropar-se cap al frec, estendre's, dissoldre's, teixir llaços que els connectin els uns amb els altres i amb el medi que els envolta. Aquesta via d'exploració proposa una activació dels cossos més enllà dels seus límits físics i dels marcs mentals preestablerts, per a arribar a **apropar-nos, desbordar-nos i traspasar la distància** i les limitacions del món en què ens movem amb l'inconscient.

La distància d'interacció entre els cossos és un aspecte que **condiciona** la comunicació interpersonal: d'una banda, existeix una necessitat de **contacte físic** amb l'altre, mentre que d'altra banda es produeix una necessitat de mantenir unes **mesures de seguretat** requerides, que a més proporcionin una certa assimilació i confortabilitat. Si el con-tenir-nos en la distància ens impedeix estar juntes, proposem **estirar els nostres sentits** i les nostres **projeccions corporals** cap a altres cossos. Entre algunes de les pautes que podem dur a terme per a això, trobem:

Il·lustració de Juan Antonio Cerezuela

flexibilitzar els cossos per a expandir-los

Proposem preparar rituals que permetin acostar-nos des de la distància, treballant la flexibilitat **física** però també **mental** i **sensorial**, en els quals es suggereix incorporar les següents tipologies d'exercicis:

exercicis d'estirament físic i d'agitació dels

cossos: Desfem la rigidesa dels cossos estirant les diferents parts del cos.

Podem arribar a estirar també els nostres ulls, la nostra llengua, el nostre nas, les nostres orelles, etc. Aquest tipus d'exercicis permet, a més, *prendre*

consciència de l'espai interpersonal, de manera que ens ajuda a entendre i mantenir les distàncies de seguretat.

exercicis d'estirament dels sentits: Resulta interessant experimentar ser un *cos acèfal*, sense cap ni activitat mental que limiti els nostres sentits, i permetre que els sentits es desenvolupin de manera orgànica i involuntària sense intentar controlar-los. També podem exercitar els sentits d'igual manera que es muscula un cos: estirar la nostra capacitat d'escolta per a intentar arribar als sons més llunyans; arribar amb el nostre olfacte a olors en la distància; imaginar que toquem un objecte o cos sense realment arribar a tocar-lo, etc. Això ens permet prendre consciència de la distància i proximitat dels altres cossos, objectes i de l'entorn, a través de tots els sentits, no solament de la vista. Per exemple, *podem percebre la calor dels cossos en la distància, la seva opacitat, la seva olor, el seu so, la seva respiració?*

exercicis telequinètics. La telequinesi és la qualitat de moure els objectes amb la ment, amb la mirada, mitjançant exercicis de concentració: focalitzar la vista en un objecte i tractar de desplaçar-lo en la distància. Articular exercicis telequinètics, si bé des d'un paradigma més metafòric, pot servir-nos per a *entendre la projecció del cos en l'exterior* i la seva

capacitat
d'influència
en el que li
envolta.

practicar la sinestèsia sensorial

La sinestèsia es produeix quan el cos es converteix en un **organisme multisensorial** en el qual veure pot convertir-se en escoltar, i olorar pot arribar a ser tocar o fins i tot assaborir. D'aquesta manera, la sinestèsia ens serveix com a eina per a poder tocar altres cossos amb la veu, amb la mirada o amb l'olor, expandint el tacte en la seva fusió amb la resta dels sentits. Per a això, es poden incloure:

exercicis per a tocar amb la veu: Percebre com ens toca la veu que emana d'altres cossos.

exercicis d'escolta i ressonància corporal: Com podem escoltar el que ens envolta amb el palmell de les nostres mans, amb els nostres peus, amb els nostres ulls? Com sentir la vibració, com ressonar?

exercicis d'interferència sensorial: Per exemple, percebre quins colors rebem d'una veu, quines olors rebem d'una mirada, quins sabors rebem de l'olfacte, etc.

formes de comunicació no verbal: Percebre les diferents textures, sons, olors i experiències d'un somriure, una mirada, una ganyota, un riure, una xiulada, una palmada a l'esquena, etc.

co-nspirar juntas

sincronitzar

les emocions

Quan els cossos romanen en un mateix lloc i comparteixen el mateix entorn i la mateixa “atmosfera”, es pot produir un **contagi de l'estat afectiu**. D'aquesta manera, el social influeix i impregna la constitució biològica individual i personal, generant un continuum entre cos, espai i col·lectivitat. En aquesta línia d'actuació, es proposa:

exercicis de **respiració conjunta** per a acabar conspirant, respirant juntes. D'aquesta manera, se sincronitzen els cossos i les seves constants vitals.

exercicis de **sincronització del moviment** dels cossos, com si romanguessin connectats per un fil invisible, de manera que s'estableixi un estímul-resposta entre l'acció de cada cos i la resta.

treballar la telepatia com a exercici de **connexió mental** dels cossos, de coneixement i de empatizació. Practicar el fet de fluir idees d'un cos a un altre: Com puc traspassar el que estic pensant a un altre cos?

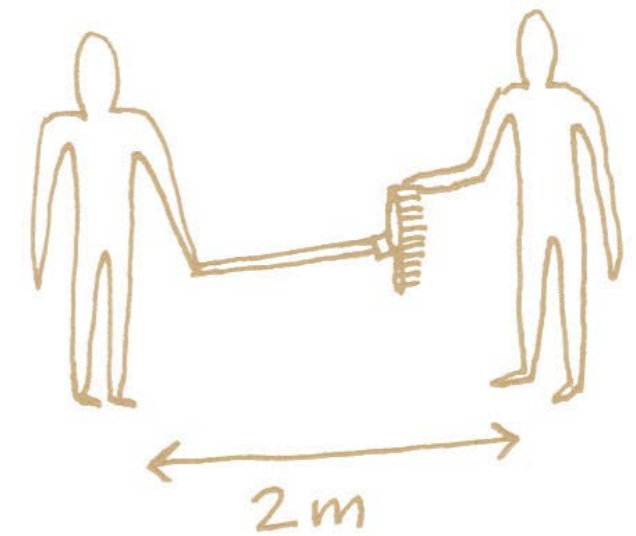
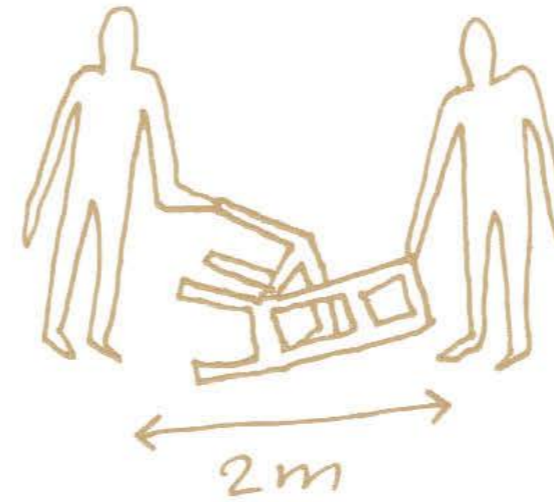
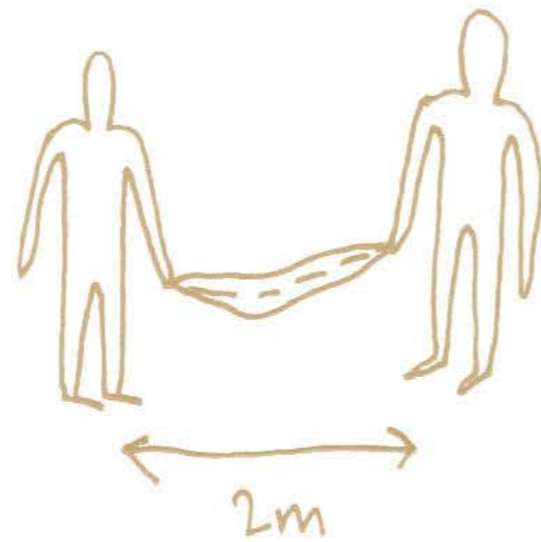
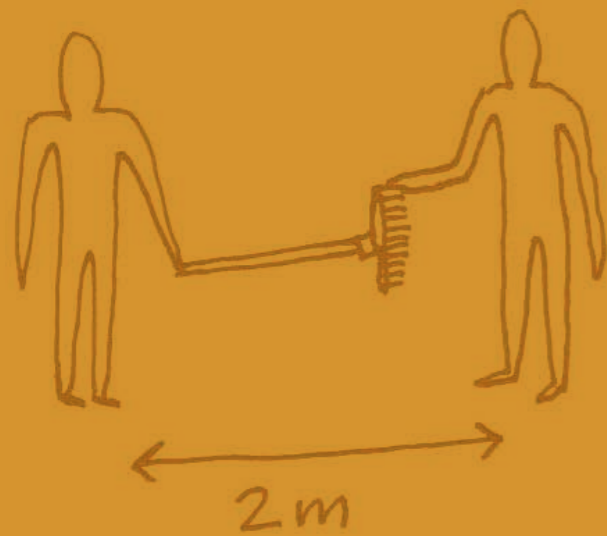
ús d'**objectes carregats energèticament** i/o afectivament mitjançant rituals o narratives per a alterar de forma sincronitzada l'estat emocional del grup.

exercicis de **traspàs de fluxos d'energies** d'unes mans a unes altres o neteges energètiques entre cossos.

interaccionar

mitjançant pròtesi

En l'estirament dels sentits, els cossos també poden recórrer a la **mediació dels objectes** en forma de pròtesi, la finalitat dels quals no és protegir-nos mitjançant la separació sinó **estendre'ns** per a facilitar-nos la interacció. Per a això es suggereixen les següents mesures:

redefinir

utilitzar els objectes que ens envolten (un pal d'escombres, una tela, un bolígraf, una bola de paper...) assignant-los una altra utilitat perquè esdevinguin pròtesis expansives amb les quals "tocar" i establir connexions energètiques entre els cossos i amb altres objectes, alhora que es preserven distàncies segures (ex.- ball de bastons).

crear

objectes o pròtesis que permetin amplificar les experiències dels cossos (guants allargats, guants sonors,...), preservar l'espai individual de seguretat (barrets i vestits que impedeixen l'aproximació a una distància menor a la de seguretat), comunicar en la distància de manera alternativa (vasos comunicants, màscares amb llapis que ens permeten dibuixar amb els moviments de la cara, vestimentes que generen sons...), etc.

construir

objectes, mobiliaris i architectures que posin en qüestió les ja existents maneres d'habitabilitat, proposant nous usos, funcions i experiències per als cossos presents.

el co-rpus

Protocols alternatius per a la crisi del contacte.

Si tens qualsevol dubte, suggeriment
o col·laboració: corpus@laescocesa.org

el co-laboratori

*Espai d'assaig i cura per a projectes afectats
pel COVID-19.*

Escriu-nos a: colaboratori@laescocesa.org